

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

N. K.

zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
se sídlem v Praze 1, Opletalova 25

proti
žalované

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2016, č. j. MV-135702-5/SO-2016

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2016, č. j. MV-135702-5/SO-2016, a rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 29. 4. 2016, č. j. OAM-14622-59/TP-2012, **s e r u š í** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 16 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobkyně, která na území ČR pobývala od r. 2004, podala u Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, (dále jen „ministerstvo“) dne 4. 7. 2012 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „zákon“).
2. Ministerstvo tuto žádost rozhodnutím ze dne 29. 4. 2016, č. j. OAM-14622-59/TP-2012, (dále jen „rozhodnutí ministerstva“) zamítlo podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona, neboť nebyla splněna podmínka nepřetržitého pobytu na území v trvání 5 let stanovená v § 68 zákona. Ministerstvo nesplnění uvedené podmínky spatřovalo v tom, že žalobkyně již po podání žádosti neměla na území nepřetržitý pobyt, v době od 20. 3. 2013 do 25. 3. 2013 totiž na území pobývala bez platného pobytového oprávnění (následně jí byl udělen výjezdní příkaz); tato situace se opakovala ve dnech 12. 7. 2015 do 12. 8. 2015. Ministerstvo vycházelo z premisy, že naplnění všech podmínek k udělení trvalého pobytu (tedy i podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území) musí žadatel splňovat ke dni jeho rozhodnutí.
3. Proti rozhodnutí ministerstva žalobkyně následně podala odvolání, které žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 12. 2016, č. j. MV-135702-5/SO-2016, (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla. Žalovaná se plně ztotožnila s právním názorem ministerstva a rovněž s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011) konstatovala, že cizinec podmínky podle § 68 zákona, *tedy i podmínku nepřetržitého pobytu na území, nesmí přestat splňovat do vydání povolení k trvalému pobytu*. Zároveň konstatovala, že žalobkyni započitatelné pobytové oprávnění skončilo již 19. 3. 2013 a že se v případě žalobkyně nejedná o cizinku, která se na území ČR usídlila ve smyslu směrnice Rady 2003/109/ES.
4. Žalobkyně se s tímto výsledkem neztotožnila a proti uvedenému rozhodnutí podala dne 28. 12. 2016 k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu podle § 65 s. ř. s.

II.
Obsah žaloby, vyjádření žalované a jednání ve věci

5. Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí namítá, že správní orgány nesprávně posoudily právní otázku týkající toho, k jakému období se vztahuje podmínka nepřetržitého pobytu v trvání 5 let podle § 68 zákona o pobytu cizinců. Splnění této podmínky má být posuzováno ke dni podání žádosti a nikoliv dle stavu, který nastal až po jejím podání. Uvedený právní názor potvrzuje i judikatura správních soudů, zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 Azs 95/2016-29.
6. Vedle toho žalobkyně podotýká, že podmínka nepřetržitého pobytu splněna byla, neboť správní orgány přehlédly ust. § 50 odst. 3 zákona, podle něhož pobyt na základě výjezdního příkazu je pobytem přechodným.
7. Dále žalobkyně namítá, že se správní orgány nevypořádaly s přiměřeností svého rozhodnutí, přičemž žalovaná uvedla pouze to, že se ministerstvo přiměřeností nebylo povinno zabývat. To je ale podle žalobkyně v přímém rozporu se zákonem.
8. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 20. 1. 2017 setrvala na právním názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí, aniž by svou argumentaci dále rozvíjela.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Dne 16. 9. 2020 se ve věci konalo jednání, při němž žalobkyně setrvala na své žalobě.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytech cizinců ve znění účinném do 14. 8. 2017, [p]ovolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci po 5 letech nepřetržitého pobytu na území.
12. Právní otázka, která stojí v základu nyní projednávané věci, spočívá ve výkladu § 68 odst. 1 v rozhodném znění, a sice zda splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území má být posuzováno pouze ke dni podání žádosti o povolení k trvalému pobytu (stanovisko žalobkyně), nebo žadatel musí tuto podmínku splňovat rovněž ke dni vydání rozhodnutí, resp. ke dni udělení povolení k trvalému pobytu (stanovisko žalované).
13. Městský soud konstatuje, že tato otázka byla již v minulosti v judikatuře správních soudů vyřešena, jak správně podotýká žalobkyně. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 Azs 95/2016-29 (č. 3448/2016 Sb. NSS), vyložil uvedené citované ustanovení následovně (městský soud uvádí publikovanou právní větu rozsudku): „Stanoví-li zákon [o pobytu cizinců], pro přiznání postavení rezidenta podmínku získání trvalého pobytu, musí být i podmínky trvalého pobytu vykládány v souladu s požadavky směrnice Rady č. 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Splnění podmínky nepřetržitého pětiletého pobytu cizince na území České republiky se v důsledku nepřímého účinku článku 4 citované směrnice zkoumá ke dni podání žádosti o trvalý pobyt.“
14. Městský soud rovněž poukazuje na rozsudek ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 Azs 234/2016-21, v němž Nejvyšší správní soud uvedl: „Nejvyšší správní soud přisvědčil krajskému soudu v tom, že právní posouzení sporné otázky stěžovatelkou je v rozporu s cíli a smyslem směrnice 2003/109/ES; ta totiž vyžaduje, aby podmínka předchozího pobytu byla splněna bezprostředně před podáním žádosti. Je-li tomu tak (a v projednávané věci o jejím splnění v době podání žádosti není sporu) a jsou-li splněny rovněž další hmotněprávní a procesní podmínky, vychází směrnice 2003/109/ES z domněnky integrace cizince. Tomu pak vzniká právní nárok na udělení postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta (povolení k trvalému pobytu).“ (srov. obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2016, č.j. 10 Azs 148/2015-37 nebo ze dne 30. 9. 2016, č.j. 4 Azs 169/2016-46).
15. Konečně lze upozornit, že podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění novelizujícího zákona č. 222/2017 Sb., účinném od 15. 8. 2017, zákon jednoznačně stanoví, že podmínka nepřetržitého pobytu se posuzuje ke dni podání žádosti. Důvodová zpráva k této novele k tomu přidává následující vysvětlení, kterým potvrzuje výklad zastávaný správními soudy (novela na legislativní úrovni tedy tento výklad toliko stvrzuje): „Cílem navrhované úpravy § 68 a § 83 je odstranit některé přetrvávající nejasnosti ohledně výkladu výše uvedených ustanovení. V praxi dochází k rozdílné interpretaci okamžiku, k jakému mají být splněny podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území. V návrhu novelizovaných ustanovení se konkretizuje, že podmínka 5 let nepřetržitého pobytu na území musí být splněna ke dni podání žádosti. Navrhovaná úprava tak má vést k větší přesnosti zákona i k větší právní

jistotě jeho adresátů. V uvedených případech je nutné zohlednit zejména směrnici Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (dále jen „směrnice 2003/109/ES“). V článku 4 odst. 1 směrnice se uvádí, že: „Členské státy přiznávají právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státním příslušníkům třetích zemí, kteří bezprostředně před podáním příslušné žádosti pobývali oprávněně a nepřetržitě na jejich území po dobu pěti let.“ Doba pobytu jako základní předpoklad pro přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta by tedy měla být cizincem splněna při podání žádosti.“

16. Z výše uvedené judikatury tedy jednoznačně vyplývá, že podá-li cizinec žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 68 zákona o pobytu cizinců, je pro posouzení jeho žádosti rozhodná doba pěti let bezprostředně předcházejících podání takovéto žádosti; podmínka nepřetržitého pobytu ve smyslu § 68 zákona se již nezkoumá ve vztahu k období od podání žádosti do rozhodnutí o ní.
17. V posuzovaném případě podala žalobkyně žádost o povolení k trvalému pobytu dne 4. 7. 2012. Správní orgány ale tuto žádost zamítly s tím, že žalobkyně nesplňovala podmínku nepřetržitého pobytu ke dni vydání rozhodnutí ministerstva, přičemž shledaly jako nevyhovující právě období až po podání žádosti (viz rekapitulace v bodě 2 shora). Správní orgány tak zcela zřejmě vycházely z nesprávné interpretace § 68 odst. 1 zákona, přičemž právě tato nesprávná interpretace byla jediným důvodem pro to, jak správní orgány ve věci rozhodly. Z uvedeného důvodu musel městský soud rozhodnutí správních orgánů zrušit.
18. V dalším řízení se správní orgány zaměřily na posouzení, zda žalobkyně podmínku nepřetržitého pobytu splňovala vzhledem k období 5 let, které předcházely podání žádosti (4. 7. 2012), jakož i to, zda splňuje ostatní podmínky pro udělení tohoto pobytového oprávnění.
19. Městský soud dále konstatuje, že správní orgány nepochybily, pokud nezkovaly přiměřenost svého rozhodnutí ve vztahu k právům žalobkyně; tuto povinnost mají pouze v případě, kdy žádost zamítají podle § 75 odst. 2 zákona. Žádost žalobkyně ale byla zamítnuta podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona. Městský soud navíc konstatuje, že povolení k trvalému pobytu je nejvyšším pobytovým oprávněním, jehož neudělení neznámá, že by cizinec nemohl na území ČR pobývat. Svůj pobyt může založit na pobytovém oprávnění nižšího stupně.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Vzhledem k tomu, že městský soud shledal žalobu důvodnou, rozhodl v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit napadené rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že shodnou vadou bylo zatíženo rovněž rozhodnutí ministerstva, rozhodl městský soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušit i je.
21. Městský soud dále v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl vrátit věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaná v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem vysloveným městským soudem ve zrušujícím rozsudku.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měla žalobkyně ve věci plný úspěch, náleží jí náhrada nákladů řízení, které představují soudní poplatek ve výši 4 000 Kč (za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě), odměna a náhrada hotových výdajů advokáta za tři úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení, za

podání žaloby, účast na jednání) tj. 3 x 3 100 Kč dle § 7 advokátního tarifu a 3 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože je zástupce žalobkyně plátcem DPH, zvyšuje se náhrada zastoupení o částku 2 142 Kč odpovídající DPH ve výši 21 % z částky 10 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. září 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu